

ren af Ejendommen, og mente, at der ville skulde gives Erstatning i andre Tilfælde. Dette mener jeg ikke, vi kan gaa ned til, men det er naturligvis af den Slags Detailspørgsmaal, som vi bedst drøfter med hinanden i et Udvalg. Jeg ved, at det ærede Medlem vil foreslaa Sagen henvist til et Udvalg, og der kan vi da drøfte dette og andre lignende Spørgsmaal.

Jeg tror, at man ikke skal stille sig vrangvilligt til dette Lovforslag, og ikke optaarne alt for mange Vanskeligheder paa dets Vej i Form af udførlige Erstatningskrav og sligt. Jeg er bange for, at man da ikke vil naa sin Hensigt, og at man til Slutning vil blive nødt til at gaa til endnu mere drakoniske Forholdsregler overfor den enkelte. Vi staaer nemlig, som jeg begyndte med at sige, ganske sikkert overfor en endnu værre Bolignød end den, vi hidtil har kendt. Det viser sig at være saa godt som umuligt at opføre nye Bygninger. Vi maa derfor være meget forsigtige med at rive de gamle ned; vi maa sætte strenge Bestemmelser, der kan hindre, at Boliger rives ned. Priserne paa Byggematerialier er stegne saaledes, at det næsten er umuligt at opføre nye Bygninger. Alt er steget i Pris, Tømmer og Træ, Zink og Jern, ikke mindst er Mursten steget ganske overordentligt. I Løbet af de sidste 3 Aar er Prisen paa Mursten steget saadant noget som fra 18—20 Kr. til 44 Kr. pr. Tusinde, og Stigningen vil ganske sikkert vedblive. Forholdene er saaledes her i København, at hvis de nye Boliger skal svare nogenlunde til det Niveau, hvortil vi nu er maadet, vil det blive nødvendigt for en 2 Værelsers Lejlighed at tage 43—44 Kr. om Maaneden i Leje, saafremt der skal opnaas en blot ganske lav Rente af den Kapital, der anbringes i Bygningen. Hertil kommer, at det endda er meget vanskeligt at skaffe Materialier. Mange Materialier, Jern, Zink og den Slags Ting, faar vi fra Udlandet, og det er meget vanskeligt at skaffe dem. Og hvad Mursten angaar, vil det blive meget vanskeligt at faa tilstrækkeligt deraf til at bygge saa meget i Sommer, at der virkelig raades Bod paa Bolignøden. Saa vidt jeg har faaet oplyst, vil Teglværkernes Lagre være udtømte med Fuldførelsen af de Byggeføretagender, der nu er i Gang, og man vil ikke saa tidligt kunne gaa i Gang med at producere flere Mursten, at man til Sommer vil kunne bygge saa mange Boliger, at man i nogen nævneværdig Grad kan raade Bod paa

den Boligmangel, som vil opstaa til Efteraaret. Til Trods for, at København og andre Kommuner — jeg ved f. Eks., at det gælder Aarhus Kommune — har gjort meget betydeligt for at fremme Boligbyggeriet, har det vist sig, at der alligevel ikke sættes nye Byggeføretagender i Gang. Jeg skal her blot nævne, at Københavns Kommune har indrømmet 10 Aars Rente- og Skattefrihed for de Grunde, den sælger til Bebyggelse med Beboelseslejligheder, foruden at den indvilger i at rykke tilbage i tredje Prioritet med Betalingen for Grunden. Der er i det hele taget forsøgt mange Midler for at faa Byggeføretagender i Gang, men det viser sig, at det ikke lader sig gøre. Arbejderne har i vid Udstrækning forsøgt at løse Boligspørgsmaalet ved selv at paatage sig den Opgave — og den dermed forbundne Risiko — at opføre Beboelsesbygninger. Men under de nuværende Forhold vil heller ikke de kunne løse Opgaven i tilstrækkelig stort Omfang, fordi dette ogsaa overstiger deres Kræfter. Hertil kommer, at trods disse vanskelige Forhold er der stadig Folk, der spekulerer i at faa Boliger sat op, og som lægger Boligproduktionen saa store Hindringer i Vejen, som det vel lader sig gøre. Der er det besynderlige, at selv saadanne Institutioner som Teglværkerne søger at begrænse Opførelsen af nye Bygninger, i hvert Fald gør de deres til, at der ikke saa let kommer nye Byggeføretagender i Gang. Jeg skal her oplyse, at Medlemmer af Teglværksringen — de fleste Teglværker er sluttede sammen i en Ring — aabent har indrømmet, at de fra Teglværksledelsen har faaet Ordre til at holde Produktionen nede, saaledes at der kun blev produceret 85 pCt. af, hvad Teglværkerne i Virkeligheden kunde producere — udelukkende med det Formaal at holde Priserne oppe eller yderligere faa dem til at stige. Teglværkerne spekulerer altsaa ligefrem i yderligere Boligfordyrelse ved fremdeles at ville skruer Prisen paa Mursten i Vejret.

Naar man har saadanne Forhold for Øje, synes jeg, at man bør stille sig villigt til et Lovforslag som det foreliggende og ikke optaarne for mange Vanskeligheder paa dets Vej i Form af Krav om Erstatning. Det er min Opfattelse, at man i Virkeligheden ikke ved dette Lovforslag gaar Ejerne for nær; thi de Tilfælde, hvor de ikke vil faa Erstatning, vil kun blive saadanne, hvor de heller ikke har berettiget Krav paa at faa Erstatning, hvor de ikke har lidt noget Tab. Men